

- збільшення ризиків, пов'язаних з фінансовою нестабільністю, у т.ч. неповернення активів, які розміщені на банківських депозитах.

Тому, саме різноманітні заходи щодо популяризації серед населення діяльності НПФ в системі недержавного пенсійного забезпечення сприятимуть більш ефективному використанню потенціалу розвитку даної групи інституційних інвесторів на вітчизняному фінансовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Звіт про діяльність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за 2014 рік. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nfp.gov.ua/content/rzviti-nackomfinposlug.html>

2. Шабанова О. Специфіка інвестиційної діяльності вітчизняних недержавних пенсійних фондів / О. Шабанова // Економіка. – 2014. – №4 (130). – С.72-78

УДК 336.7

Коровіна О.В.

Чешко К.

*к.е.н., доцент кафедри інноваційного менеджменту та управління бізнес-процесами, доцент,
Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНУ»,
студентка 4 курсу факультету менеджменту та міжнародної економіки,
Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНУ»*

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ НА ВАЛЮТНИЙ РИНОК ЄС

Фінансовий ринок є частиною кожної країни, він утворює фінансову цілісність. Розвиток цієї структури призводить до зростання фінансових потоків, розвитку фінансового середовища, виникненню нових інструментів. Досліджуючи фактори впливу на фінансову структуру, можна уникнути криз і розробити ідеальну фінансову стратегію.

Практичне трактування фінансового ринку – це платформа для фінансових операцій по куплі-продажу окремих суб'єктів.

В умовах сучасного розвитку фінансовий ринок розподіляється на три основні категорії [1]:

- валютний ринок;
- фондовий ринок;
- товарно-сировинний ринок.

Кожен з цих окремих структур є унікальним, але тісно пов'язаний один з одним. Валютний ринок це ринок операції по куплі-продажу іноземних валют. Зазвичай такі операції відбуваються через брокерські контори за допомогою банківських послуг та «кредитного плеча» банку. Фондовий ринок – це ринок куплі/продажу акцій міжнародних компаній, також має місце купля/продаж індексів об'єднаних компаній, наприклад : Nikkei 225 або Ніккей 225 (Nikkei 225 StockAverage, яп. 日経平均株価, 日経225) — один з найважливіших фондових індексів Японії [2]. Індекс обчислюється як просте середнє арифметичне цін акцій 225 найбільших компаній першої секції Токійської фондової біржі. Фондовий ринок пов'язаний з валютним оберненим зв'язком. Якщо валюта певної країни знаходиться у зростаючому положенні, то акції компанії будуть мати спадну тенденцію і навпаки. Товарно – сировинний ринок

– це ринок куплі/продажу золота, срібла та іншої сировини. Цей ринок також залежить від валютного, але тенденції спаду або росту потрібно спостерігати протягом певного часу.

При дослідженні фінансового ринку враховують головні показники: ВВП, інфляція, відсоткова ставка, бюджет, темпи зростання, безробіття, Non-farm payrolls. Для того, щоб відстежити зміни в економічних показниках потрібно спостерігати за такими структурами [3]:

- Бюро з обліку зайнятості (Bureau of Labor Statistics), Департамент зайнятості США (U.S. Department of Labor) (пейроли)
- Eurostat (інфляція, безробіття)
- Європейський центральний банк (відсоткова ставка).

ВВП – це показник, що відображає зміну ринкової вартості всіх товарів і послуг, призначених для безпосереднього вживання, вироблених за певний період у всіх галузях економіки на території держави для споживання, експорту та накопичення, незалежно від національної приналежності використаних факторів виробництва [1]. Він є найбільш повним індикатором стану економіки.

Інфляція – тривале зростання загального рівня цін, що, відповідно, є свідченням зниження купівельної спроможності грошей [1]. Якщо рівень інфляції змінюється у від’ємному діапазоні, то через відсутність інфляційного руху валюта зміцнюється та починає дорожчати. Така ситуація позитивна для жителів країн ЄС, але не для інвесторів та інших компаній які знаходяться на території ЄС. Якщо це корпорація, то товар буде мати вартість в рази вище ніж було. Якщо рівень інфляції знаходиться у позитивному діапазоні до 3%, то такий рівень є ідеальним для майбутнього розвитку країн ЄС.

Відсоткова ставка – це основна облікова ставка ЦБ (центрального банку), тобто ставка рефінансування - процентна ставка, яка є мінімально можливою для заявок на залучення коштів у тендері Європейського центрального банку [2]. Високі ставки знижують темпи зростання споживчого кредитування і стимулюють зростання заощаджень, що призводить до уповільнення зростання економіки. Зниження відсоткової ставки у Єврозоні було очікуваним, і зниження відбулось до відмітки 0,00%. З 2014 року в ЄС функціонує політика кредитного пом’якшення. Майже всі показники не відповідають нормам, тому союз знижує проценти на кредити та депозити.

Безробіття – це індикатор, який показує відсоток безробітного населення по відношенню до всього працездатного населення країни [1]. Високий рівень безробіття впливає на зниження середньої заробітної плати і витрат споживачів. Оскільки витрати споживачів є основною частиною всіх витрат, збільшення безробіття часто веде до уповільнення економічного зростання. У Єврозоні показник знаходиться майже в одному діапазоні. Протягом чотирьох місяців показник має спадну тенденцію, що є позитивним фактором.

Non-farm payrolls – це показник, що відображає зміну кількості робочих місць в несільсько-господарських галузях економіки США [2]. Це оцінка загальної кількості найманих робітників, що проходять у платіжних відомостях (payroll) підприємств в країні. Це дуже вагомий індикатор, що показує зміну

рівня зайнятості в країні. Існує емпіричне правило: збільшення значення «Non-farm payrolls (пейролів)» на 200000 чол. на місяць прирівнюється до збільшення ВВП на 3.0 %. При збільшенні «пейролів», євро буде знижувати свою значимість і навпаки.

Отже, економічні показники будь-якої країни несуть в собі вирішальний характер. Адже в залежності від їх рівня буде залежити вартість певної валюти. Щоб зберегти цінність валюти на ринку ЄС, керівництво держави знизило відсоткову ставку до рівня 0,00%.

Список використаних джерел:

1. Школьник І.О. Фінансовий ринок України: сучасний стан і стратегія розвитку: Монографія. – Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, УАБС НБУ, 2008. – 348 с.
2. Ляшенко С. В. Глобалізаційні процеси на фінансових ринках та оцінка їх впливу шляхом розрахунку VAR індексу Першої фондової торгівельної системи / С. В. Ляшенко // Економічний вісник Донбасу. – 2009. – №2(16). – С. 128 – 150.
3. http://www.teletrade.com.ua/analytics/economical_calendar/date-01-03-2016/date-21-03-2016

УДК 330.22.12

Красножон С.В.

к.е.н., доцент

*доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»*

СТИМУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

На даний час в Україні чинними є кілька концепцій та програм, які спрямовані на розвиток наступних сегментів фінансового ринку : недержавного пенсійного забезпечення, небанківських фінансових послуг, державних цінних паперів, ринку капіталів. Фактично, ці документи охоплюють майже всі фінансові інструменти, проте, якщо оцінювати їх наповнення з погляду стимулювання індивідуального інвестування, можна виділити наступні неповноцінні компоненти:

- по-перше, всі програми мають сегментарну спрямованість, тобто орієнтовані на розвиток того чи іншого окремого сектору фінансового ринку України. Відповідно, відсутня єдність у підходах до вирішення питань про розвиток індивідуальних інвестицій на усьому фінансовому ринку;
- по-друге, серед більшості завдань, які заплановані органами державної влади до виконання, відсутня конкретика – переважають загальні цілі, в цілому описового характеру, які характеризують ймовірний, бажаний стан того чи іншого сегменту фінансового ринку;
- по-третє, головні аспекти розроблених програмних заходів сконцентровані на вирішенні проблем інституціональних учасників фінансового ринку – фінансових інститутів, тоді як інтереси індивідуальних інвесторів представлені за залишковим принципом.

Отже, якщо поєднати наведені недоліки чинних програм з аналізом інвестиційної активності індивідуальних інвесторів на фінансовому ринку, можна дійти висновку, що головною проблемою є фрагментарність дій, заходів держави та інших учасників фінансового ринку.